

то подариха по единъ пищовъ на двама-трима селени турци, които вжрвяхъ съ насъ, като имъ казваха, че въ днешно време е срамота за единъ мюсюлманинъ да ходи безъ оржие.

Като прехвжрлихме вече вжрхътъ на планината и са навалихме кжмъ Сливенъ, сѣднахме да ѣдемъ хлѣбъ на една джлга поляна, називаема Вратникъ, до едно изворче срѣдъ поляната, водата на което извира изъ пукнатината на една канара. Тукъ азъ изѣдохъ една плѣсница отъ единъ башибозукъ за една моя неосторожностъ, която са сжстоеше въ това, че му прекрачихъ пушката, която бѣше сложена на земята. Това са счита у бабаитите за злополучие, т. е., че като се прекра-